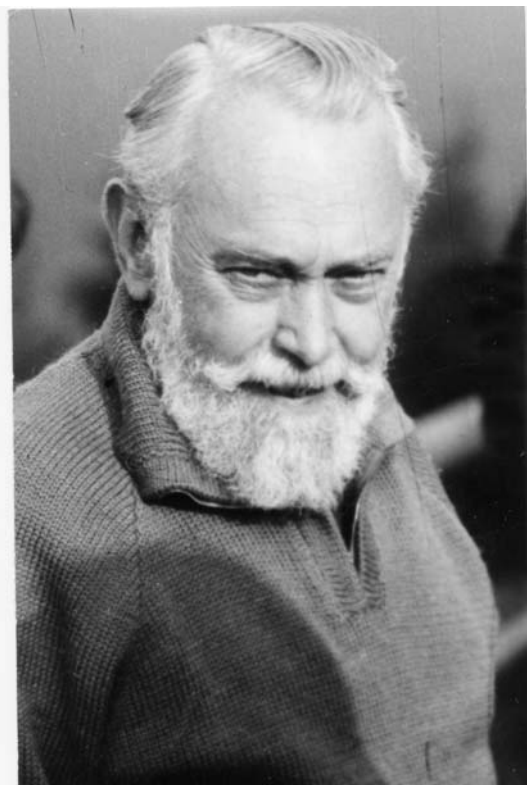

Krótką historia Pracowni Jądrowej

Dydaktyczna Pracownia Jądrowa, w której studenci fizyki Uniwersytetu Wrocławskiego (a także studenci Politechniki Wrocławskiej) uczą się pracy z izotopami promieniotwórczymi, powstała w latach 1956-1957. Tworzyli ją wspólnie: profesor Jan Wesołowski (wówczas doktor) i profesor Bronisław Rozenfeld (wówczas magister), który został pierwszym jej Kierownikiem i aż do roku 1967 czuwał nad jej rozwojem.

Profesor Jan Wesołowski

Profesor Bronisław Rozenfeld

Początkowo pracownia obejmowała 6 zestawów ćwiczeniowych. W roku 1960 przybyły dwa kolejne stanowiska pomiarowe i tak powoli pracownia rozwijała się aż do chwili obecnej. Aktualnie, 14 zestawów ćwiczeniowych pozwala studentom zapoznać się z każdym podstawowym rodzajem promieniotwórczości (α , β i γ) – oraz z oddziaływaniem promieniowania jądrowego z materią. Jedno z ćwiczeń opiera się na komputerowej metodzie opracowywania wyników.

Kolejnym Kierownikiem pracowni był profesor Marian Szuszkiewicz (wówczas doktor) w latach 1967-76, a od roku 1976 aż do chwili obecnej funkcję tą sprawuje doktor Stanisława Szuszkiewicz.

Od roku 1993 pracownia posiada także opiekuna naukowo-technicznego. Jest nim magister Barbara Konieczna. Dbą ona o rozwój i wygląd Pracowni Jądrowej korzystając ze wsparcia merytorycznego pracowników naukowo-dydaktycznych oraz technicznego Kolegów naukowo-technicznych z Zakładu Zastosowań Fizyki Jądrowej

Zestawy ćwiczeniowe Pracowni Jądrowej stanowiły też bazę dla wielu prac magisterskich z fizyki. Dotyczyło to przede wszystkim studentów zaocznych.